समन्तितः । एवं संबत्सरे पूर्णे कला वै काञ्चनं रसम् । सप्तिभागीलिभियुं तां नानारत्नोपयोशितस्। चादिः त्यप्रतिमां मध्ये शुबद्दिना कतां शुभाम्। रतैरनङ्गतां कला इसपद्मीपरिस्थिताम्। तिकान् रथवरे कला धा-र्षि चायतः स्थितम् । इतं उाद्यभिविषैः क्रमान्त्रासः धिपाताभिः। सर्वे कल्पन्नमाचार्यः पूनियता रथाः यतः"। नाबाधियाः प्रतिनाबीक्ताः स्वयाः। धतस-क्रिमावितेद्दीदमिनिपेष्टतमाचार्यं पूजवेदिलक्षः। विद्याप्रतिपद्वतं मद्भुः "अव लं प्रतिपत्कत्वं प्रस् धनमत्कर वतम्। यत् क्षत्रांषः चियं विन्देददर्वभं मातुषैरिका यानित्यक् वर्शमादे नग्दवे पदारक्ते। त्रीयं त्रियमयावाह्य पूजवेत् बपुरःसरम् । अप्रकाद्यदेशैः पद्मीरयुतेसां पप्जायेत्"। अप्रच्य ददसेः विक्रितिः "सङ्झैर्वा यथायं। गं पयसा पायसेन च । ततस वि-चिनास्त्रक्षं पात्रे देशीं बरखतीस्। अधातः प्राये दिन्दं गुरुं पत्राद्वन्यभीः । परिवारिनयोगेन तांच सत्कारवेदर्थ । प्रार्थनामन्त्रः "मम विद्यां प्रदिशत देवो वामीकरी इरिः । विद्याधिदैवतं देवी विद्यां दिशत में स्थिराम्। परस्तती प्रतिशत वागविद्यानितानिः भीम् "राखादि। "यस्ते वं कुक्ते विकतं विद्वान् विद्या व्रतमन्त्रधीः । समस्तिवद्यानिपुष्यो वृष्यायं पदस्टकातं । विद्याशिप्रवृतं विष्णु धर्मीत्तरे "वौब्रान्तु समतीतायां प्रति-थत्वसातकापात । प्राम्वन पूजयेद्देशं तरङ्गीयरसं इ-रिस् प्राम्बदिति इयायाप्रिमतोक्तविधिवत् तरङ्ग-बिरसं इथयीवम् । "तिचांच ज्झवाद् वल्लौ तिचैं दें बनचेयेत्। बिरासीपोषितो नार्च तिनानु कनक-मेव च। दद्याद् व ज्ञाणसख्याय सन्यक्षयतमानसः। च्छान् बद्धोपनीतांच प्रभूतम्पि चन्द् नम्। जला व्यतं नामिन्दं बणालां विद्यान्तितः स्थात पुरुषः सदैव ! काबीकवाशाद्य सुक्षानि मुक्का कामानभीशान पुरुषो-उन्तरे व"।

विधानद्वाद्यसमित्रतम् चादिल्यपुः विभानद्वाद्यसमिनान्तु

ग्रह्णु नारद् ! निर्णयम् । यः ग्रान्निमिनान्तु त्यार
चात् सर्वे बिल्विकेः । ग्रात्मां सर्वपापानां ग्रातनां न
चतां विदः । तत्नोपवासिक्षिना धातारं य छपःसते ।

चत्रमाने त सप्तम्यामितिगान्यम्बं सभेत् । वैद्यास्तमाने

प्रमुख्यां पर्कम्बं यस्तु पूज्येत् । चातुसांस्यः यद्ययः

भावं प्राप्तीति तत्र वे विभा विभाषवेदं द्या भागद्दो

व्याप्तिदीप्तिष् । विभागाम निक्ताच्च खयमेव विभाग वसीः | सप्तस्यां च्ये हमामन्तु वक्षं यः समझ येत । खाप्तीयाँनद्यानान्तु फर्न विन्द्रांत मानवः। अस्तार्थे यदा देवा जयमञ्जेन नियंयुः। पूजयन्ति स्रयां देवा-स्तमस्याच तत् स्ट्रतम् । खाषाद्मासे स्वयंन्तु मप्तस्या पूजरेसरः । सन्तमधमनाप्रोति कुलक्षेव धसुदरेत् । स प्रस्यां निर्जिता देवैरसरा दानवास्त्या। धनाराध्य सरै: सेन्द्रे: संदामे तारकाभये। लेबोक्ये विजय-प्राप्ते तकादिलयसप्तमी। यः पूलयति मां भक्ताता त-किन्नहित भानवः । स्नात्वा सम्यगुपस्य युक्तवासाः कताञ्चिः। सदा बच्चोपनीती व अञ्चलारी किते-न्द्रियः। धक्रोधनो द्वाचपत्तः स्थिरवित्तः समास्तिः। ध्यायमानस्तथा साम्ब ! तत्परः मिलतेन्द्रियः दत्यादि । विभृतिदादचीव्रतं नत्सपु॰ "ग्र्ण् राजन् ! प्रवच्यामि वि-ध्योर्झ तमतुत्तमम्। विमृतिद्वाद्यी नाम सर्वांभरखः भूषिता। कार्त्तिके चाच दैशाखे मार्गशीर्षे उच फाल गुने | आपादे वा द्यस्यान्तु शुक्तायां अध्भडःनरः ! हाला सायनानीं सन्त्यां ग्टल्लीयान्तियमं बुधः । एका-दश्यां निराचार समभ्यर्च जनादेनम् । दाद्व्यां दिन-संयुक्तः करिष्ट्रे भोजनं ततः। तद्विञ्चन मे याद याफलां मध्यदन ! | ततः प्रभाते चीखाय कत्वा स्नान-लवं श्रुचिः । पूलयेत् पुरुष्ट्रीकाचं शुक्रमान्ता हुखेपने: । वि(बि)ल्बित्रात्रवतं स्कन्द्यः "ठाँ हे माबि च संप्राप्ते पूर्णमायां दिलोत्तन!। ज्येष्टाक्ट बदिने नुयांत् विदार्थैः सानस्तमम्। त्रीष्टतं विश्ववेत् पवाहत्वपुत्रमे व पूज्येत्। वत्यरन्वेकभक्तन्तु इविष्याञ्चेन कारयेत्। श्रुकरखरादोनां दर्भने भोलनं स्यलेत्। खनेन वि-धिना सम्यक् नामि. शासि समाचरेत्। ततः संवत्सरे पूर्व गला वि(वि) लाबभी पतः। ग्टहीत्वा वालुकां पात्रे प्रस्यनः तं सहासने !। स्वयं वा धान्यमादाव यवयाबि-तिनादिकस् । तती वंशमये पात्रे वस्त्युक्तेन वेष्टयेत्। डमामहेकरं हैमं गक्ता कुर्यात् सुमृचितम्' दलादि ! विशोकदाद्यीवतं पञ्चपुः "पुगवे चात्रयुक्तं नाचि विशोकदा-द्यीजतम्। यज्ञीतां जोकदौरात्यभाजनं न नरी भवेत्। दशस्यां बहुभक राली कला वै इलधावनम्। ध्दड्मुखी पाङ्मुखी वा वाकामेनदुरीरयेत। एकाटग्यां निरांशारः समभ्यका च केश्वभा । विर्व च जगतां भृति भोक्ता मोलपरं उष्टान । प्रवे नियम-